

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Summi Pontifices Ordines Cisterciensis. cap. XLIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Etrinæ fructus protulit, ut ea Religio magis Bernardo, quam primo suo auctorori usquequaque debeat. Anno enim Domini 1115. in Valle quæ Absinthium vocabatur, Claraallis Monasterium exstruxit, uarijsque in Provincijs tot cenobia subinde posuit, ut etiam eo uiuente ferè ducenta computarentur. Primæ Ordinis propagines, Claraallis, Firmitas, Pontiniacum, & Morimundus; quorum cenobiorum Abbates tantæ auctoritatis sunt, ut Abbatem Cisterciensem uisitent simul, & singillatim ab eo uersa uice uisitentur. Cisterciensis tamen Abbas ubi cunque terrarum pro Generali generalissimo Ordinis totius agnoscitur, & in ipso instanti quo quis Monasterij Cisterciensis Abbas creatus est, sine aliqua alia electione & scrutinio, Generalis Ordinis titulum gerit. Horum autem Generalium catalogum hic inserere non potui, quod illorum copiam assequi nequuerim. Ordinem probauit Urbanus Papa II. anno Domini millesimo nonagesimo octavo.

Summi Pontifices Ordinis Cisterciensis.

Cap. XLIII.

VGENIVS III. Frater Petrus Bernardus antea uocatus, humili loco in Tuscia natus, ex oppido cui Montis Magni nomen est, Diœcesis Pisanæ: hic primo Canonicus & Vicedominus Ecclesie Pisanae fuit, postea omnibus huius seculi dignitatibus relictis, doctrinæ & monitis S. Bernardi, Magni Clareuallensis Abbatis adhaesit, Monachusque Cisterciensis factus est: in quo primum Abbas S. Zenonis Pisis, mox Romæ Sanctorum Vincentii & Anastasi, ad aquas Saluias, quod trium fontium nuncupatur, creatus fuit: qui mortuo Lucio Papa II. quum esset extra collegium Cardinalium, omnium suffragiis Romæ in Ecclesia S. Cæsarii, tertio Calendas Martii, Anni 1145. Indict. 8. Romanus Pontifex renunciatus, statim ex Urbe discessit, atque ad Monasterium S. Mariæ Farfensis ueniens, ibidem suæ coronationis insignia suscepit. Sedit annos 8. menses 4. dies 10. Pluribus ordinationibus mense Decembri celebratis, creauit Episcopos 9. ex quibus duos Cardinales, Presbyteros 13. sed duos ex antiquis Diaconis, & Diaconos 10. ex quibus tria nomina tantum omissa. Obiit Tibure Anno Domini 1153. octavo Idus Iulii, Indict. 1. cuius Cadaver Romam relatum

latum in Basilica S. Petri sepultum est: Vacavit Romana sedes dies duos.

A N N O T A T I O .

Auctores Monachatus huius Beatissimi Pontificis, sunt S. Bernardus Abbas in libris suis de consideratione ad Eugenii Papam: Platina in eius uita: Trittemius li. 4.c. 20. Panuinus in utrisque Epitomis, & chronicis, ex quo haec desumpsimus: Supplementum Chronicorum lib. 12. Volateranus antropologiæ lib. 22. Plato de bono stat. relig. lib. 2.c. 28. & alij insinuit tam ueteres, quam neoterici. Extat Diuini Bernardi Abbatis Epistola, que est inter eius Epistolas 236. ad omnem Curiam Romanam, quando elegerunt Abbatem S. Anastasiu in Papam Eugenium, qua hoc factum magnopere admiratur. Extant & eiusdem ad eundem Eugenium Papam Epistola triginta quatuor, diversis temporibus scriptæ, uidelicet, Epistola 237. 238. 239. 244. 245. 246. 247. 248. 250. 251. 256. 257. 258. 259. 261. 262. 263. 268. 269. 270. 273. 275. 276. 277. 278. 280. 283. 284. 285. 286. 291. 294. 298. & 303.

Benedictus Papa X. dictus XII. Frater Iacobus Fornerius, seu Furnius antea vocatus, natione Gallus, Prouincia Tholosana, ex opido Sauarduno diœcesis Appamiarum, Ioannis Papæ XXII. ex soro Nepos: hic primo fuit Monachus Cisteriensis Abbasque Monasterij Fontis frigidi, & Sacrae Theologiae Magister eximius; mox factus Episcopus Appamiarum, deinde Mirapicensis: demum Presbyter Cardinalis. Tituli S. Priscæ a Ioanne Papa XXII. Auunculo suo creatus, Cardinalis Albus appellabatur: mortuo vero prædicto Ioanne Papa, Auinione ad Prædicatores, omnium Cardinalium suffragijs A.C. 1334. die 13. calendas Ianuarij, Indict. 2. Pontifex Maximus renunciatus, ibidem octauo calendas eiusdem suæ Coronationis insignia solenniter suscepit. Sedit annos 7. menses 4. dies 6. Vniuersitate creatione Presbyteros. Cardinales sex creauit, viros vndeque doctissimos, neque illi sanguinis consanguinitate coniunctos, sed ad tantam dignitatem pro suis quisque meritis vocatos. Obiit anno Domini 1342. septimo Calendas Maij Auinione in Palatio Apostolico, quod ipse fabricauerat: cuius corpus ibidem in Cathedrali Ecclesie S. Mariae de Donis sepultum est. Vacavit sedes dies 12.

A N N O T A T I O .

Frater Petrus Lucius Belga Bruxellensis, in Bibliotheca sua Carmelitana, auctor est Benedictum XII. ante quam Abbas Fontis frigidæ constitueretur Carmelitam illiusq. Religionis Theologum fuisse: & in sententiæ

tentie sua corroborationem Trittemium nostrum, aliasque picturas, & cœlaturas sui Ordinis citat: quas equidem negare non avsim cum eisdem iudicem hisce oculis, tum Valencenſis Belgia in choro R.R. PP. Carmelitarum Typis ligneis incisa; tum etiam Desenzani iuxta Benacum in clauſtro Patrum Carmelitarum ad parietem depictas; in quibus inter alios Benedictus XII. in habitu Pontificali, tanquam Vinea Carmelitica palmes depictus cernitur. Trittemium, quem Coryphaeum suum citat, nondum nec uidi, neē legi, niſi fortè is sit quem pre manibus habeo, Bibliotheca Carmelitana etiū ornatus, quod tamen facile non crediderim, quod ex multis coniecurari liceat, Bibliothecam illam Lucij potius partum esse, quam Trittemij. Ex Epitaphio eius quod adducit idem Lucius, Carmelitam, ante quam Abbas fuisse omnino fatendum eſſet, est enim tale,

Hic iacet Benedictus, quem Carmelus protulit,

Casinus aluit, Vaticanus coronauit.

at Epitaphium illud fictitium magis, quam uerum ex duobus conuincitur, quod scilicet, nec Casini nutritus, neq; à Casinensisbus, nec in Vaticanō coronatus fuerit vñquam. Omnes etiam historici unanimi consensu Monachum fuisse Cisterciensis Ordinis affuerant, nec unum quidem reperies, qui hunc Carmelitam aliquando fuisse dicat & affirmet: horum princeps est Thomas Vualsinghamius qui in historia sua breui ad annum 1313, sic de eo loquitur. Eo tempore venerunt cum regni Pontificibus, & dicto Gilberto Comite, nuncij Papæ duo ad S. Albaniū, ut ibidem hospitati, facilius possent ferrè & referre partis utriusque responsa: vnuſ illorum Cardinalis extitit Tituli S. Priscæ, qui quondam Abbas fuerat Fontis frigi in Vuasconia de Ordine Cisterciensi, & Vicecancellarius modo Papæ: & paulo post ad annum 1534. Vigilius die mensis Decembris fuit electus in Papam Frater Iacobus Tituli S. Priscæ Presbyter Cardinalis: qui fuit Monachus Ordinis Cisterciensis, & Magister in Theologia de comitatu Fluxensi iuxta partes Tolosanas oriundus; & die Dominica post Epiphaniam tunc sequente fuit coronatus apud Fratres prædicatores. Hoc Thomas, quem sequuntur Platina in eius uita; Trittemius lib. 4. c. 20. Plat. libro de bono Stat. Relig. 2. c. 28. Supplementum Chronic. lib. 13. & Paninus in utrisque Epitomis & Chronicis, qui duo ultimi manifestissime produnt Monachum professum Ordinis Cisterciensis, & primi quidem uerba haec sunt: Benedictus Papa eius nominis Undecimus, patria Tolosanus Cisterciensis Ordinis professus, Iacobus antea uocatus, &c. alterius uero similis est sententia, in Epist. in fol. S.D.N. Benedictus XII. &c. & paulo post: Hic ab ineunte ætate Monachus factus est, Ordinis S. Bej nedicti

nedicti in Congregatione Cisterciensi, in qua adeo profecit, ut in sacra pagina Magister primo mox Abbas Monasterij Fontis Frigidi in Congregatione sua creatus sit. Hec ille.

Ex horum verò uerbis colligitur Benedictum XII. si ab incunabula Monachum professus est in Congregatione Cisterciensi, nec Carmelitanam, nec etiā illius Ordinationem Theologum fuisse, ante quā in Abbatē promoueretur. Ex Carmelita autem Benedictinum, aut Bernardinum fieri, pro magno non habeo, nec quicquam dedecoris Ordini alicui hac ex re accedere puto, immo potius honoris multum & reputationis, maximè si ex virtute, ut in hoc Pontifice factum refertur, id procedat: at simile aliquid afferere, quod ueritati subnixū non est, pro maximo reputo. Sed de his satis.

Scripsit autem hic Benedictus, non contemnenda Opera, de quibus tantum uidi subiecta.

Registrum Epistolarum eius, & Constitutionum, in decem Tomos diuisum (si bene memini) quod uidi in Bibliotheca Vaticana MS. in folio regali, & reposita custodiuntur in secretiori cubiculo ad sinistram ipsius Bibliothecæ partem.

Constitutio eiusdem de reformatione Monachorum nigrorum, quæ appellatur Benedictina: extat MS. cum Comentarijs Petri Boerij, Abbatis S. Aniani, in Biblioth. nostra S. Benedicti de Mantua.

Facta est autem huiusmodi reformatio Universalis totius Ordinis nigrorum Monachorum, de consilio S.R.E. Cardinalium, & mulierorum Doctorum simorum Abbatū consensu, ut ex uerbis ipsius Pontificis liquet, qui sic ait: Nos tamen ob zelum amplioris salutis, & maioris prosperitatis eiusdem, intra nostra præcordia, & cum nonnullis ex Fratribus nostris S.R.E. Cardinalibus, & dilectis filijs, Petro Cluniacensi, Ioanne Casæ Dei, Gilberto Massiliensi, Raymundo Psalmodiensi, Gulielmo Montisoliui, & Gregorio Yssidorensi, Monasteriorum Abbatibus eiusdem Religionis, Decretorum Doctoribus diligenti tractatu prehabito, & super eo digesta deliberatione sequuta, ut eadem Religio in Diuini cultus obsequio floreat; &c. Reformatus uero sic Monasticus Ordo, diuinus legitur in Provincias sex & triginta, quæ sunt huiusmodi.

1 Remensis, & Senonensis pro una Provincia.

2 Rothomagensis, & Turonensis, cum Monasterio S. Florentij, et membris ipsius, quod nulli Episcopo subest.

3 Bituricensis, & Burdegalensis, cum Episcopatu Aniciensi.

4 Narbonensis, Tolosana, & Auxitana.

5 Cantuariensis, & Eboracenensis in Anglia.

6 Hispanensis, Campi Stellæ, & Andaluzie in Hispanijs.

E 7 Tole-

- 7 Toletana, in Hispania.
- 8 Bracarensis, in Lusitania.
- 9 Tarragonensis, Cæsaraugustæ, cū Episcopatu Maiorica, in Aragonia.
- 10 Lugdunensis, Bisuntiensis, & Tarantasiensis, in Burgundia.
- 11 Vienensis, Arelatensis, Aquensis, & Ebredunensis, in Delfinatu.
- 12 Romana Provincia, cum septem Episcopis sibi subiectis, & Monasterijs Sublacense, & Farsense, nullius Diæcesis.
- 13 Rheyensis, Cosentia, Sancta Seuerina, Roßanus, Miletii, & Bisignani Episcopatus.
- 14 Conisanensis, Acherontinus, Tarentinus, Brundisinus, Otranti Episcopatus.
- 15 Barensis, Sipontinus, Beneuentanus, Troianus, Melphitanus, & Epoli, Episcopatus.
- 16 Neapolitanus, Capuanus, Malphitanus, Salernitanus, Surrentinus, Casinensis, Rauellinus, Auersanus, Episcopatus, simul cum Monasterio S. Vincentij de Vulturno ab Episcopali potestate exempto.
- 17 Panormitanus, Messanensis, Montisregalis, Melitanus. Episcopatus, siue Regnum Sicilie, cum Insula Meliteni.
- 18 Regnum Cypri.
- 19 Regnum Sardiniae, & Corsicae.
- 20 Patriarchatus Aquilegiae, Gradensis, cum Provincijs Iadræ, Ragufiæ.
- 21 Provincia Mediolanensis, Genuensis, & Pisana.
- 22 Rauenna, Ferraria, & Placentia, Ciuitates.
- 23 Strigoniensis, & Collocensis, siue Regnum Hungariae.
- 24 Gnezzensis, siue Regnum Polonie.
- 25 Ardinacensis, Dublinensis, Caſalensis, Duaciensis, in Hibernia.
- 26 Regnum Scotie.
- 27 Regnum Boiemie.
- 28 Regnum Dacie.
- 29 Regnum Noruegiae.
- 30 Regnum Suetie.
- 31 Archiepiscopatus Moguntinus, cum Episcopatu Bambergensi.
- 32 Archiepiscopatus Colonensis, & Treurensis.
- 33 Archiepiscopatus Bremensis, Magdeburgenis, cū Episcopatu Cumensi.
- 34 Archiepiscopatus Saltzburgensis in Bauaria.
- 35 Archiepiscopatus Rigenis.
- 36 Provincia item, Thebana, Atheniensis, Patras siue Corinthi, cum Patriarchatu Constantinopolitano.

Quantus

Quantus fuerit hic Pontifex, quam Sanctus, quo genere, quibus moribus ornatus, unico Petri Boerij encomio aperitur, qui in principio Commentariorum suorum in Benedictinam, his eum laudibus adornat.

Benedictus. Huic namque, & Bonifacij, & Benedicti nomina congruunt, qui in ipso uim quam gerunt profecto fortita sunt. Benedictus igitur hic nomine, uim Bonifacij uocabuli semper studuit opere exercere. Fuit enim uira castus, boatu humilis, scientia plenus, moribus non genere nobilis, uoce & aspectu terribilis, facie rubicundus. Albo Ordine Monachus, Magnates non uerens, pauperes refouens, corrupta depellens, ac stuprum praecauens. Iste quidem ad ecclesiasticos gradus uiros idoneos sublimans, indignos noluit promouere. In iudicijs insuper, factisque suis, admodum mirabilis extitit, quoniam non secundum carnem, & sanguinem, sed in æquitate, & iustitia ambulauit. Meruit itaque thronum duodecimum possidere, uerè Benedictus in terris, pariter esse conuincitur & in celis. Nam bonis laboribus, fructus retribuit glriosus. *Hac Boerius. Huius item Sanctissimi Pontificis effigiem ex uino expressam, & depictam, uidi Roma in ædibus R. P. F. Alphonsi Ciacon Hispani, Ord. Prædicatorum, & Apostolice Sedis Pœnitentiarij, quæ miram pietatem, & sanctitatem præse ferre uidetur.*

Cardinales Ordinis Cistertiensis. Cap. XLIV.

INNOCENTIVS PAPA II.

Creatio prima anno 1120. mense Decembri in Conc. Claromontano.

R A T E R Balduinus, Gallus, Monachus Cistertiensis,
S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli Sancti
post Archiepiscopus Pisanus. Obiit anno
Panuinus in epitome in 4.

*Creatio quinta anno 1140. Pontif. 11. mense
Decembri Romæ.*

Frater Stephanus, Cathalaunensis, Gallus, Monachus Cistertiensis,
S.R.E. Cardinalis Episcopus Prænestinus. Obiit anno *Panuinus ibidem.*

EVGENIVS PAPA III.

Creatio quædam facta Romæ anno 1146.

Frater Hugo, Gallus, Monachus Cistertiensis, Abbas Monasterij Sanctorum Vincentij, & Anastasij trium fontium Romæ, S.R.E. Cardinalis Episcopus Ostiensis, & Velerinus. Obiit anno *Panuinus ibidem.*

E z Frater